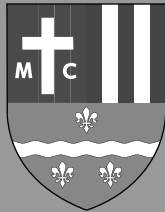

25. rujna 2017. Lk 8, 16-18 Aurelija, Zlata, Kleofa, Firmin	<i>Svjetiljka se stavlja na svije njak da oni koji ulaze vide svjetlo.</i>
26. rujna 2017. Lk 8, 19-21 Kuzma i Damjan, Damjana, Gideon, Kresencija	SVETI KUZMA I DAMJAN, mu enici <i>Majka moja i braća moja – ovi su koji Rije Božju slušaju i vrše je.</i>
27. rujna 2017. Lk 9, 1-6 Vinko Paulski, Vincent, Vinka, Vincent, Gaj	Spomendan – SV. VINKO PAULSKI, prezbiter <i>Posla ih propovijedati Kraljevstvo Božje i liječiti bolesnike.</i>
28. rujna 2017. Lk 9, 7-9 Ve eslav, Lovro Ruiz, Vjenceslav, Lovorko, Lovorka, Faust	20 GODINA SVE ANE USPOSTAVE VARAŽDINSKE BISKUPIJE I USTOLJENJA PRVOG BISKUPA MSGR. MARKA CULEJA <i>Ivanu ja odrubih glavu. Tko je onda ovaj o kom toliko čujem?</i>
29. rujna 2017. Iv 1, 47-51 Mihael, Mihovil; Rafael, Rafo; Gabriel, Gabro, Gabriela	Blagdan - SV. MIHAEL, GABRIEL I RAFAEL, arkanđeli <i>Gledajte gdje Božje gdje uzlaze i silaze nad Sinom ovdje je ga.</i>
30. rujna 2017. Lk 9, 43b-45 Jeronim, Jerko, Jerka; Grgur, Slav, Felicija	Spomendan – sv. JERONIM, prezbiter i crkveni naučitelj <i>Sinom ovdje je bita bita predan. Bojahu se pitati ga što zna i ta besjeda.</i>
1. listopada 2017. Terezija, Tereza, Terza, Zita	26. NEDJELJA KROZ GODINU Ez 18,25-28 Ps 25,4b-6.7b-9 Fil 2,1-11 Mt 21,28-32 <i>Predomisli se i ode. Carinici i bludnice pretekoše vas u Kraljevstvo Božje.</i>

20

LITURGIJSKI LISTIĆ varaždinske katedrale

24. rujna 2017.

Godina XVI.

Broj 44 (824)

25. nedjelja kroz godinu

Prvo čitanje: Iz 55,6-9
Ps: 145,2-3.8-9.17-18
Drugo čitanje: Fil 1,20c-24.27a
Evanđelje: Mt 20,1-16a

POVIJEST, SMJEŠTAJ I USTROJ VARAŽDINSKE BISKUPIJE

To no u podne, 5. 7. 1997. Sveta stolica je obznanila odluku pape Ivana Pavla II. o ustanovljenju novih biskupija sa sjedištima u Požegi i Varaždinu. Podijelivši teritorij Zagrebačke nadbiskupije, Sveti Otac je bulom *Clarorum sanctorum* utemeljio novu Varaždinsku biskupiju na sjeverozapadu Hrvatske te je za njezinog prvog biskupa imenovao mons. Marka Culeja, dotadašnjeg pomoćnog zagrebačkog biskupa. Svečanost proglašenja Varaždinske biskupije i ustoličenja mons. Marka Culeja za prvog varaždinskog biskupa održana je 28. 9. 1997. u crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije na Nebo u Varaždinu, koja je osnutkom Biskupije postala katedralom.

Varaždinska biskupija zauzima prostor od 3.100 km² na sjeverozapadu Hrvatske. Na području biskupije u tri županije i to u Međimurskoj, Varaždinskoj i dijelom u Koprivničko-križevačkoj, živi oko 400.000 stanovnika, najvećim dijelom rimokatolici koje vjeroispovijesti. U području je Varaždinske biskupije pripadaju i 3 župe s područja Bjelovarsko-bilogorske, Krapinsko-zagorske i Virovitičko-podravске županije. Prirodnu granicu između sadašnje Zagrebačke nadbiskupije i Varaždinske biskupije čine gorje Ivanšćica te područje Kalnika i Bilogore. Sjevernu granicu Varaždinske biskupije predstavljaju rijeke Mura i Drava, odnosno državna granica Republike Hrvatske s Mađarskom i Slovenijom. U trenutku osnivanja Biskupija je imala 97 župa i 9 dekanata, dok se danas sastoji od 3 arhiepiskopata, 12 dekanata i 105 župa.

Na sjednici Prezbiterskog vijeća održanoj 18. 6. 2001. za zaštitnika Varaždinske biskupije izabran je sveti Marko Križevčanin, hrvatski svetac, koji se slavi 7. rujna. Za drugog zaštitnika je izabran blaženi Alojzije Stepinac, zagrebački nadbiskup i kardinal koji je nepravedno nakon montiranog sudskog procesa bio zatvoren u Lepoglavi.

Biskupski ordinarijat, u Pavlinskoj ulici 4, u kojem se nalaze službene prostorije varaždinskog biskupa i njegovih najbližih suradnika, smješten je neposredno uz katedralu s kojom je povezan nekadašnjom Lauretanskom kapelom. Zgradu su koncem 17. st. podigli isusovci kao jednokatnu uglovnicu, vezanu uz isusovačku crkvu Uznesenja Marijina, a služila je za potrebe gimnazije. Početkom 19. st. taj je zgrada bivše isusovačke gimnazije dograđena, a sredinom 1997. preuređena je za potrebe Varaždinske biskupije.

U Biskupskom ordinarijatu djeluju mons. Josip Mrzljak, biskup, mons. Antun Perić, generalni vikar, prelat Ivan Rak, kancelar Biskupije, vl. Josip Hadrović, ekonom Biskupije te prelat Mirko Horvati, ravnatelj Ustanove za uzdržavanje klera i drugih crkvenih službenika i Svećeničkog doma. Tu svoj ured ima i Međubiskupijski sud prvog stupnja u Zagrebu – podružnica u Varaždinu te povjerenik za orgulje mo. Višeslav Jaklin.

POSLJEDNJI NE BITI PRVI, A PRVI POSLJEDNJI!

Evanđelist Matej nas ove nedjelje stavlja u još jednu dilemu: trebamo li se ponašati po zakonu pravde ili po zakonu ljubavi. Nema dvojbe da se razlikuju. Zakon pravde, koji u današnjem Evanđelju i paraboli nije povrijeđen, je naš ljudski i dogovoreni zakon. Tako smo se dogovorili i stvorili odnose prema određenim zakonima ili pravilima. A pitanje je da li takav odnos oplemenjuje ljude ili ih ostavlja u njihovoj prirodnoj razini. Uvijek je potrebno oplemenjivati, uzdizati na njegovu duhovnu razinu. Isusov je pristup uvijek pristup ljubavi. To je reči i da se nikada ne može zakasnuti Onome koji nas ljubi.

Kad god dođemo otkrivani smo i nikada nismo otpisani. Bog nas je stvorio iz ljubavi, a ne iz potrebe i računice. Tako nas sâm od sebe nagrađuje darujući nam svoju milost, darujući i sebe. Bog uvijek vjeruje u nas, pa i kad mi ne vjerujemo u njega. Ljubav nikada ne otpisuje, ljubav ne važe. Ljubav je darivanje. Kad se istinski ljubi prihvaća se na početku i na koncu dana. Ljubljeni je uvijek prvi, pa makar došao i posljednji. Oni koji su 'posljednji' mogu u Božjoj dobroti biti prvi.

Pitajmo se danas zašto se ne radujemo tako iskazanoj dobroti Božjoj? Zar se ne radujemo obrađenjima i dobroti Božjoj prema istinskim obrađenicima? Ne samo da bismo se trebali radovati zbog dobrote Božje, nego smo pozvani da i mi činimo tako, jer stvoreni smo na njegovu sliku. Isus se ipak raduje i daruje se svima, ne vrednuje ljude po našoj želji nego po svojem planu spasenja. Vječna ljubav ljude bolje poznaje nego što ih mi znamo. Zašto su neki postali kršćanima u posljednjem času samo Bog zna. Da smo mi bili na njihovom mjestu možda bismo još više kasnili. Nisu li neki toliko kasnili jer im mi nismo bili dobar primjer i poticaj da se promijene? Nameće se pitanje, zašto se zavidi na dobroti drugoga? Ako nas boli dobrota drugoga, to je najotvrdniji znak da u našem srcu još uvijek postoji klica zla.

Isus nas uči i da se radujemo dobroti svakog uvijek, bilo da je iskazana nama bilo drugima. Radovanjem dobroti i sami se otvaramo da činimo dobro. Tko zavidi na dobroti taj se u sebi zatvara za dobro. Bog prihvaća i one od posljednjeg sata, njima se raduje i oni više nisu posljednji.

Isus poziva uvijek da se raduje dobroti Božjoj i dobroti ljudskoj. Stoga ne budimo slijepi pred dobrotom. Ona je uvijek na korist svim ljudima, cijelom čovječanstvu, kao što zlo šteti svima. Ljubav nitko ne može zaraditi. Ona je uvijek dar. Dar Božji i dar ljudski. Uvijek može samo otkloniti smetnje koje smetaju da bude ljubljen i obdaren ljubavlju.

Svi smo radnici u vinogradu Gospodnjem, svaki u svom zanimanju i obavezama.